

НАЦІЯ ПРОЦІЄ СЕНАТО- РА ТЕФТА В ОСТАННЬОМУ ДОРОГУ

Вашингтон. — Президент Айзенгавер, всі члени уряду, члени Конгресу, найвищі державні і військові достояння та десятки тисяч населення столиці прощали в неділю і в понеділок в останню дорогу покійного сенатора Роберта А. Тефта, що помер минулої п'ятниці, дня 31-го липня, в одному з ньюйоркських шпиталів на хворобу пієїя крові. В суботу тіло сенатора було перевезене до Вашингтону і виставлене в окремому залі Капітолію, там же, де 24 роки тому лежав на катафалку батько сенатора, 27-й президент З'єднених Держав Вільям Говард Тефт. В неділю попри домовину сенатора Тефта профільовало в Капітолію понад 30,000 осіб. Державні похоронні обряди відбулися в понеділок перед полуднем, з участю президента Айзенгавера та найвищих державних достоянств. Після того тлінні останки сенатора Тефта мали бути перевезені до його родинного міста Смітсвілля в штаті Огайо, де будуть поховані. Покійний сенатор Тефт, що був лідером республіканської більшості в Сенаті та одним з найбільш впливових законодавців, вважався за духового і фактичного провідника Республіканської партії й тому його часто називали "містером Республіканцем". В публічній службі вступив уперше в 1917 році і впродовж 14 років був сенатором. Він три рази виставляв свою кандидатуру на республіканську номінацію на кандидата на президента країни, але за кожним разом був переможений іншими кандидатами. Після його смерті "вмівня програди" виділяється як одну з найбільших його чеснот. Був автором або співавтором низки законів, між іншим відомого робітничого закону Тефта-Гартлі. В конгресових колах його вважали за найбільш впливову індивідуальність, рішальну в найважливіших державних справах. Як лідер республіканської більшості, був своєрідним координатором між партією та президентом і не допускав до поважніших непорозумінь і тертя між законодавчими й виконавчими фракціями партії. Смерть сенатора Тефта стала після тримісячної хвороби та двох операцій. Невдовзі після смерті сенатора Тефта президент Айзенгавер та його дружина відвідали особисто п-ню Тефт, дружину покійного сенатора, теж хвору, в її дім в столиці, і особисто склали їй висловні співчуття. Загально вважалося, що місце в американському політичному житті, яке опорожнив сенатор Тефт, не легко буде заповнити.

Сенат ухвалив законопроект про допущення до ЗДА 214,000 імігрантів

Вашингтон. — Після того, як спільна комісія Сенату і Палати Репрезентантів узгодила компромісний законопроект про число нових імігрантів, цей законопроект затвердив Сенат минулої неділі. Згідно з новим законопроектом, до ЗДА, впродовж трьох наступних років буде допущено ще 214,000 імігрантів. Спільна комісія мусила узгодити розбіжності між числом 217,000, що його ухвалила Палата Репрезентантів, та 209,000, на які погодився Сенат. Серед нових імігрантів

Айзенгавер хоче включити до соціального забезпечення 10 мільйонів нових робітників

Вашингтон. — Президент Айзенгавер подав Конгресові проєкт закону, згідно з яким соціальне забезпечення буде б охоплено 10,500,000 робітників, що досі не могли користатися з забезпечення на старість. Конгрес мав би радити над цим законом на найближчій сесії, що почнеться в січні 1954 року. В той спосіб президент хоче здійснити свої обіцянки, які давав під час виборчої кампанії. Згідно з проєктом цього закону, соціальним забезпеченням були б охоплені такі роди робітників: фермери та фермерські робітники, які досі не мали права користатися з соціального забезпечення; домашні робітники, які заробляють по \$30 впродовж трьох місяців, але не працюють принаймні два дні в одного працевлаштування; лікарі, денсти, правники, інженери, книговида; працівники сільськогосподарських установ; духовні особи та інші працівники установ, що працюють не для зиску; військовики та особи, що працюють для війська. Деякі працівники з певних категорій мали б нагоду належати до соціального забезпечення на основі добровільної згоди двох третей усіх працівників даної установи, які вирішили б, що вони бажають належати до соціального забезпечення. Коли всі ті роди працівників зголосилися б до соціального забезпечення, то число осіб, що користається з нього, збільшилося б на 10,5 мільйона.

В АМЕРИЦІ

● В місті Елмхейр, Н. Я., батьки дали 734 п'ятити кірви для лікування дітей хворих на дитячий параліч. Батьки зрозуміли це з відкриття, що там напечено 87,000 дітей, а це мільйонів бути охоронних засобом проти поліо (дитячого паралічу).

● Радя Везелек Нью Йорку повідомляла, що впродовж першого півріччя зменшилося число смертельних випадків. Цього року були 1,384 випадки, а минулого року 1,482. Це зменшення випадків вносить 6,6%.

● Адлей Стівенсон, колишній невіддільний кандидат на президента ЗДА від демократичної партії, відмовився сказати англійським журналістам у Лондоні, чи він знову кандидує тиме на президентства ЗДА. Він залишався в Лондоні у четвер, ідучи до Франції, звідки повернувся до Америки 18-го серпня.

● Президент Айзенгавер відіслав у відпустку на своєму літаку "Колумбія" до Сіетла, де відбувається конференція гу-

Покійний сенатор Роберт А. Тефт

ДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ ХОЧЕ СВІДЧИТИ В СПРАВІ РЕЗОЛЮЦІЇ СМИТА ВІДНОСНО УКРАЇНИ

Вашингтон. — Правничі Комісія Палати Репрезентантів відклала своє голосування в справі запропонованої конгресменом Лоренсом Смітом, республіканцем з Висконсину, резолюції ч. 58 відносно рекомендацій для уряду З'єднених Держав, щоб він поробив відповідні заходи для навізання безпосередніх дипломатичних зв'язків з підсвоєстиськими "республіками" Україною й Білорусією. Причиною такого відношення була домагація державного департаменту, щоб у тій справі перелюхати, що його свідки. Резолюція, як відомо, вже була ухвалена підкомісією Палати Репрезентантів і передана на повний Комісії на дальший розгляд й відповідну рекомендацію для самої Палати Репрезентантів. В комісії, як сводчасно повідомлено, свідчили в тій справі м.і. такі знавці совєстських проблем, як проф. Л. Добрянський, голова УСК проф. Роман Смаль-Стоцький, проф. Олександр Грановський, проф. Кларенс Меннінг, проф. Джан Ретсгар, д-р Луїс Скорс, адм. Джордж Менц, д-р Майкл Пал та інші. Згідно з інформаціями, комісія Палати Репрезентантів була дуже прихильно наставлена до тієї резолюції й вона має всі вигляди на те, щоб вийти з комісії та дістатися на пленарну сесію Палати, хоч

ПРОТЕСТ РОСІЙСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

У зв'язку з заходами нав'язати дипломатичні зв'язки між ЗДА й підсвоєстиськими Білорусією й Україною, шість російських організацій розіслали сенаторам і конгресменам протест. Звернення повення американських політичних діячів, що реалізація цього проєкту змінить "сепаратистичні" рухи та завдасть шкоди справі боротьби з більшовиками.

Дж. Кеннан відмовився від телевізійної дискусії з проф. Добрянським

Вашингтон. — Джордж Кеннан, відомий американський знавець російських справ і недавній амбасадор ЗДА до Москви, відмовився виступити на телевізійному форумі Джорджтаунського університету в актуальних справах. Джорджтаунський університет був запрошений до виступу амбасадора Кеннана й проф. Л. Добрянського, голову УСК. Амбасадор Кеннан ввічливо відповів, що він не бажає виступати в суперечних питаннях, бо його дотеперішні виступи в подібних справах були помилково або однобічно інтерпретовані, як — для прикладу — його порівняння господарського становища України в Совєтському Союзі з таким же становищем штейт-Джорджтаунських справах. Кеннан твердить, що він ніколи не порівнював Україну з Пенсильвією в політичному, національному й державному сенсі, а все ж таки йому роблено подібні закиди.

Водотягова катастрофа в центрі Нью Йорку

Нью Йорк, Н. Я. — В неділю 2 серпня тріска головна водотягова рура під 14 вулицею в Мангеттені й залила площу Юніон і всі крамниці, що лежать на рівні північці. Вода вирвала хідник коло одного ресторану, і водний струм бив угору на 40 стіп. Ніхто не був поранений, але поліція опорожнила кіно, в якому була тисячка людей. Вода залила дві лінії підземної залізнички БМТ і ПРТ. Однієї підземки не вдалося очистити від води аж до пізньої ночі, хоч катастрофа настала о 2 годині пополудні. Вода залила крамниці від Музич-

Наступ червоних на харчові пачки східних німців

Берлін. — Східно-німецький уряд, який до цього часу вів лише пропаганду проти харчової допомоги, що її давали західні німці своїм східним землякам за спонукую Америк, згідно з рішенням през. Айзенгавера вислати туди харчі вартістю 15 мільйонів доларів, — перейшов до рішучих заходів проти тієї харчової акції. Припинено віддачу залізничних квитків особам із позаберлінських місцевостей, за винятком тих, що могли виказатися "службовою поїздкою". З поїздів, що вертикались із західного Берліну до східної частини міста, висаджували пасажирів та відбирали їх харчові пакети. Прийшло про цьому до численних сутичок і білок із поліцією. Між іншим, ко-муністична поліція важко побилла одну жінку, після того, як її дітям відбрали одержані в західному Берліні молоко. В різних містах східної зони люди пробували були штурмом дістатися до поїздів, куди не пускали їх поліціянти. До західного Берліну наспіли вістки, що робітники хімічної фабрики Левна в Магдебургу, не діставшись до поїзду, вирушили до Берліну вантажними автами, возами й роверами. Високий комісар ЗДА, д-р

ЗУАДН відкрив своє представництво в Триєсті

Філадельфія. — З канцелярії ЗУАДН Комітету повідомляють, що з днем 29-го липня відкрито представництво того ж представника ЗУАДН в Комітет у альпійській зоні Триєсту, де перебувають 320 українських втікачів. Ця кількість втікачів постійно збільшується й в останні дні, туди знову прийшли чотири

"Н. Й. Таймс" надрукував висновок д-ра Витвицького в справі "Совєстських меншин"

"Нью Йорк Таймс" з 1-го серпня надрукував на редакційній сторінці довшого листа д-ра Степана Витвицького, не заступника голови та представника Виконавчого Органу Української Національної Ради в Америці в справі помилкового й шкідливого звинувачення американською публіцистикою поняття "совєстських меншин" на означення поневоленіх Московською нацією. Д-р Витвицький, промовляючи, в імені всіх українських втікачів, висловлює своє застереження проти звинувачення "совєстських меншин" на означення неросійських народів Совєтського Союзу і наводить на це низку переконливих аргументів з міжнародного права та з загальноприйнятих понять. "Меншина" — твердить д-р Витвицький — означає малу,

Американський Комітет перестерігає екзильні групи в Європі

Нью Йорк. — Співробітник "Н. Й. Таймсу" Геррі Шворц пише в недільному виданні цього щоденника, що очолюваний адміралом Стівенсом Американський Комітет Визволення від Більшовизму (раніше: Американський Комітет для визволення народів Росії) перестерігає екзильні групи в Європі відомий Координаційний Центр Антибільшовицької Боротьби (КІАБ), що він з початком вересня перестане давати їм грошові субсидії, якщо вони не перестануть сваритися між собою. Своєю пересторогою мав висловити Американський Комітет у формі ультимату. Автор повідомлення стверджує, що причиною цього домагання було велике розчарування Американського Комітету поведінкою фаворизованих ним переважно російських політичних груп в Європі, які впродовж останніх двох місяців скеровували свою головну увагу на внутрішні непорозуміння, не зважаючи на важливі та корисні для антибільшовицької пропаганди внутрішні зміни й чистки в

РОЗПОДІЛ ЗЕМЛІ В БОЛВІВІ

Ля Паз. — У Болівії почали здійснювати широку аграрну земельну реформу. Одиниці перших великих маєтків, що розподіляються між дрібними хліборобами, належить І. Монтегосі, що був колишнім президентом країни і помер двадцять років тому.

ДОЛЛЕС В ДОРОЗІ ДО КОРЕЇ НА НАРАДИ З ПРЕЗ. РІ

Вашингтон. — Державний секретар Джан Фостер Доллес відлітає минулої неділі літаком до Корей, де матиме низку нарад з південно-корейським президентом Сингменом Рі відносно передбаченої угоди про перемир'я політичної конференції та в справі окремого американсько-корейського договору про спільну оборону. Безпосередньо перед своїм відльотом з місцевого аеродрому, секретар Доллес заявив, що "боротьба за справедливий мир" в Корей увійшла в свою другу стадію і що "це цілком правильно, щоб відбулася вступна виміна поглядів з урядом Корейської республіки, яка була жертвою комуністичної агресії і яка дала такий могутній вклад в припинення цієї агресії". При цьому державний секретар підкреслює, що "З'єднені Держави Америки остаточно не визнають свого становища відносно політичної конференції та її процедури", як довго не порозуміються з усіма іншими своїми союзниками, зокрема з Британією і Францією. Разом з Доллесом виїхали до Корей його дипломатичні радники в міжнародних справах, зокрема далеосхідних справах, на чолі яких вийшли разом з ним група сенаторів з обидвох партій, як це початково заповідалось, з уваги на не скінчену ще сесію Конгресу. Секретар Доллес матиме, правдоподібно, низку нових пропозицій для Південної Корей, головна відносно її відбудови. Вже раніше повідомлено, що З'єднені Держави готові погодитися на вимогу південно-корейського уряду та залишити на деякий час свої війська на території Південної Корей, використовуючи їх для відбудови шляхів, мостів, лікарень, шкіл та інших об'єктів публічного вжитковості. Доллес прибуде до Сеулу, південно-корейської столиці, у вівторок ополудне. Між його доповідями з американським представником в Об'єднаних Націях Генрі Кебот Ладі, асистентом державного секретаря в далеосхідних справах Волтер С. Робертсон та цілий ряд інших осіб.

Червоний Хрест приступає до праці в Корей

Токіо. Дружини міжнародного Червоного Хреста приготували до несення допомоги полоненим, що ждуть на відтранспортування їх додому у північній і в південній частині Корей. Вони повинні були розпочати свою працю в понеділок, але не могли зробити цього після застереження комуністів, щоб Червоний Хрест утримував тільки в тих пунктах: у місті Кесонгу по комуністичному боці й Мунсані по південно-корейському. Альянті відкинули це застереження, як суперечне з умовою про перемир'я, в якому сказано про право Червоного Хреста відвідувати взагалі всі табори полонених у південній і північній частині Корей. Тим часом по обох сторонах ідуть приготування до виміни полонених, що почнеться

Однодумець де Гаспері призначений новим прем'єром Італії

Рим. — Віцепрем'єр Аттіліо Піччіоні, член християнсько-демократичної партії і беззаперечний політичний однодумець Альфреде де Гаспері, дістав доручення від президента Інавді створити новий італійський уряд. Цю місію він прийняв, хоч узяв за основу своє останнє рішення від вислуду політичних розмов з лідерами партії. Піччіоні, — майже невідомий мала вузьким колом політичної перхви, з економістом і людиною, що своїми особистими прикладами може вплинути примирливо на теперішні розбіжності в італійському політичному світі. Він пробуватиме створити коаліцію більшості політиків.

В СВІТІ

● Канцлер Аденауер заявив у передвечірній промові в Кельні перед 10,000 колишніх мешканців Гданська (Данциг), що при новій відбудові Європи не можна буде забути про Європу. Він заявив, що президент Айзенгавер і прем'єр Черчилль заповняли його, що не приймуть ніяких рішень з Совєтами без попереднього порозуміння з німцями.

● Президент Сингмен Рі знову перестерігає західних альянтів перед укладанням угоди з комуністами. Він заявив, що будуть домагаються повної самостійності для В'єтнаму, хоч не думав виступати з унітарного зв'язку з Францією.

● В Альбарті зміна уряду: дотеперішній прем'єр д-р Омар Нішані відійшов геть без проголошення будь-яких причин, а новим прем'єром став знову генерал Гюша, який знову був диктатором цієї малої країни заради після закінчення другої світової війни. У радіопромові він заявив про свою "найглибшу приязнь" до Совєтів.

● В Ірані вилучено 400,000 карт для голосування в плебісциті над справою, чи уряд має розпустити парламент. Голосуванням усіх осіб понад 18 років життя. На картці має бути вписане ім'я і точна адреса голосуючого. Голова опозиційної релігійної партії, Камшані оголосив, що плебісцит є порушенням канонів віри. 10,000 війська і дві сотні озброєних бригад стягнено до Тегерану й на його периферію.

● У Грузії на місце "вищого" Деканозова, призначено новим міністром внутрішніх справ якогось Інаврі, що не є членом центрального комітету комуністичної партії Грузії.

● Смертні кари для 4-ох генералів і 3-ох інших осіб жадає іранська прокуратура, — ставлячи перед суд 7 осіб, оскаржених у змові та вбивстві колишнього директора поліції в Тегерані, приятеля прем'єра Моссадека.

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріали.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

НАД МОГИЛОЮ ТЕФТА

Вся велика американська нація, від президента Айзенгавера починаючи, а на кожному звичайному громадянському кімнаті, з найбільшим жалем прощає в останню дорогу сенатора Роберта А. Тефта, якого одні називали "містером Республіканцем", інші "містером Конгресменом", але всі, приятелі й противники, клоняють тепер голову перед ним, — вважаючи його насамперед за великого американця.

Роберт А. Тефт, син 27-го президента З'єднених Держав Вільяма Говарда Тефта, сам сенатор З'єднених Держав від 14 років, три рази кандидат на республіканську кандидатуру на президента країни й від останніх виборів лідер республіканської більшості в Сенаті, умер минулої п'ятниці, дня 31-го липня перед полуднем, в 63-ому році життя, переможливою страшною недугою пістряка крові. З його іменем назавжди буде зв'язана політична й партійна концепція, яка служила взірцем і прикладом для всіх тих, що не словами, але ділами бажали служити своїй країні й своєму народові.

Починаючи від п'ятниці, вся американська преса й численні закордонні газети та радіофонії заповнюють свої сторінки цими програми характеристикою покійного сенатора Тефта. Усіх прикмет, які приписували йому особисто та його ролі в суспільному житті, не перелічити. Його вважають насамперед за великого й прихильного характеру, який не вагався сказати правду та обстоїти свою думку і своє переконання коштам своєї популярності й коштом виборчих голосів. Він був консервативіст і американський націоналіст — якщо характеризувати його українським поняттям. Але всі його вчинки і кожне своє становище він міряв добром країни й часто стояв рівночасно на "двох кіньях". Як "містер Республіканець", він очолював ту американську групу, яка схилилася до ізоляціонізму, він був проти висилки американських військ до Європи, але він голосував на користь плану Маршалла, підтримував Атлантичний пакт і часто здобував для президента Айзенгавера голоси республіканської більшості в справах, проти яких сам мав застереження.

Сенатор Тефт був співавтором робітничого закону, відомого коротко під назвою закону Тефта-Гартлі. Проти цього закону виступали лідери організованого робітничого руху, але під час виборів до Сенату в сейті Огайо в 1950 році Тефт був перевибраний до Сенату головною робітничою голосами.

Індивідуальність Тефта проявлялась ще найбільш яскраво перед останніми виборами, які він на республіканській конвенції прогрес змігання з ген. Айзенгавером в кандидатуру на республіканську номінацію. Ця нація сказала тоді і в найбільшій повазі повторює тепер, що сенатор Тефт "ліг програти". Це прикмета, яка характеризує тільки на правду найбільш індивідуальності. Нею покійний сенатор здобув собі серця всіх американців.

При цій нагоді цікаво було пригадати становище покійного сенатора Тефта до справи повнозасідання Москвою народів та їх боротьби за волю. Своє становище в тієї справі з'ясував сен. Тефт в червні м. р. на конференції з представниками чужоземних груп в Нью Йорку, на якій були прийняті теж представники українців. Сен. Тефт тоді досить ясно заявив: "Я вірю, що принцип самозначення повинен бути застосований в однаковій мірі до всіх народів, не тільки у відношенні до т. зв. сателітів, які опинилися в осягненні сфер під час або після другої світової війни, але теж у відношенні до українців та всіх інших народів, які входять у склад самого Советського Союзу". Проте, сен. Тефт не бачив, як можна здійснити той принцип без війни з Советським Союзом, якої він не бажав. Він теж був проти того, щоб захоплювати повнозасідання народів до повстання проти Москви, як той військовий сен не готовий дати їм всю можливу допомогу, бо такі повстання, без зовнішньої допомоги, спричинилися б тільки до ще більшого знищення тих народів. Натомість сен. Тефт був за тим, щоб "адержувати контакт і консолідувати підпільні руки в Советському Союзі, допомагаючи їм вдержувати дух спротиву серед своїх народів аж до часу, як можна буде успішно повстати проти Кремлю".

Таке було становище сен. Тефта. І хоч з ним можна не погоджуватись, але воно було щире й одверте. Це не були пусті передбачки обидки, тільки твереза думка відважливого державного мужа. І таке становище та невідомі симптоми до повнозасідання народів не тільки не зменшували, але ще збільшували наш жал до тієї великої і незаступної втрати, якою є передчасна смерть сен. Тефта.

РОЗБРОЄННЯ СВІТУ

Міролюбний дух американського народу знову виявився в свіжій пропозиції Сенату про розбросання світу. Показне, що пропозиція пройшла одностайно, в повній згоді двох партій, які часом мають розбіжні погляди на засадничі справи. Сенатор Александер Смит, що багато попрацював для проведення сенатської заяви, підкреслює символічність пропозиції, яка з'являється відразу після підписання перемір'я в Кореї. Сен. Смит казав також на те, що думка Сенату висловлена саме тоді, коли увага Конгресу спрямована на бюджет оборони.

Це останнє підкреслення Сміта багатозначне. Воно виявляє, що здоровий інстинкт народу діє і що щире бажання тривалого миру і розбросання може сполучуватись з турботами про силу своєї країни. Бо хоч Конгрес і знизав проєкти уряду в ділянці озброєння, зокрема у видатках на озброєння чужих країн, але суми, приділені на безпеку країни, величезні. Якщо зважити значне вдосконалення оборонних засобів до навіть проєктованого зменшення людського складу збройних сил не зменшує оборонної спроможності країни.

Тож у почуванні власної могутності, а не безсилля, Сенат пропонує зменшити зброєння. Пропозиція виходить з щирого бажання миру, а не з бажання виграти час і вирівняти слабкість.

Пропозиції Сенату зводяться до кількох пунктів, з яких кожен, при добрій волі, може бути здійснений — однаково, чи це має бути обмеження вживання атомової енергії лише до мирних потреб, чи заборона високоцінної зброї, чи невироблювання "стратегічних" матеріалів, чи, врешті, обмеження чисельного стану збройних сил.

Заява Сенату має на меті спонукати прихильників до розбросання провідників іншого світу — Москву. Сен. Смит виразно заявив, що величезні кошти, які видас країна на озброєння, викликали не бажання Советського Союзу жити в мирі, і що автори заяв розуміють, що розбросання лише самих себе не веде до бажаної мети.

Висвітлення становища авторів заяви було необхідне. Треба було вказати на те, що розбросання мусить бути загальне і що тільки тоді воно може мати якийсь глузд. Тому Сенат переслав відпис своєї пропозиції до президента, з тим, щоб президент сповістив про це голів інших держав. При цьому додамо побажання, щоб голви тих держав повідомляли наріз про зміст сенатської пропозиції.

І тут яскраво виявляється марність усіх добрих задумів Сенату, який, очевидно, думає, що провідники в СССР і в сателітних країнах повідомлять населення про якісь справи так, як це діється у вільному світі. В дійсності народи СССР загалом не довідаються про цю заяву, бо там ажільно преси, але вільних радіосигналів не існує. Можливо, що ТАСС подасть коротеньку замітку про чергове "лицемір'я каліталістичного світу" — і на тому скінчиться.

Проте, не виключена й інша можливість. Збагачений досвідом війни в Кореї, загубований виявами незадоволення населення в окупованих країнах, Кремль потребує знову короткої перебудови для скріплення своєї військової і політичної сили. Тому Кремль може відповісти прихильно на заяву Сенату. Немає нічого легшого для Кремлю, як відповісти, в разі потреби, прихильно. На тому він нічого не втрапить, він все одно не допустить на своїй території ніяких міжнародних війн.

НЕДУГИ ФРАНЦІЇ

(Лист з Парижу)

Ще перед другою світовою війною довелося мені чути з уст одного французького історика слова: "Франція — це країна великої минушності, але не певної будучини".

Франція виграє, з допомогою Англії та Америки, дві війни з Німеччиною. Але ці перемоги були "Пірошими перемогами".

По війні Франція має великі труднощі в політиці внутрішній і закордонній. Дві примари зі сходу не дають спокійно спати її громадянам: їх турбує господарське зміднення і політичне відновлення Німеччини. Західна Німеччина має 50 мільйонів мешканців (більше, ніж Франція). Об'єднання Західної і Східної Німеччини та відновлення німецької армії могло б поставити німців на перше місце між народами Західної Європи. Французі не забули двох німецьких окупантів у 20 столітті і окупацію року 1870. Тому Франція боїться і не хоче відновлення незалежної німецької армії.

На біду, на схід від Німеччини стоїть комуністична держава — СССР і сателіти. Везбройна Німеччина не може заслонити собою Францію перед натиском Москви. Отже, Франція стоїть перед безбачкою зі сходу з невеликою армією, яку комуністичні сили можуть роззунити дуже легко. Кожному ясно, що Англія і Америка мусили б вперше московською силою відступити, щоб не дати своїх дивізій у Німеччину на знищення.

Що робити в цих обставинах? Проти московського імперіалізму Франції потрібна німецька армія, але Франція має великий страх, що німці, набравшись сили, знову стануть загрозою для Заходу. Не виключено повторення союзу між Москвою і відродженою німецькою потугою, на шкоду Франції та інших народів Європи. Французі готували були б помилитися з малою німецькою армією, яка була б в стані оборонити Німеччину у Францію перед східною загрозою.

Німецька армія мала б бути менша за французьку і більша за советську, — цими словами один німецький політик дав іронічну оцінку французьким домаганням.

Окрім зовнішніх труднощів, Франція має багато внутрішніх.

Вона живе на щирому рівні, ніж дозволяють її засоби. Французька продукція не може конкурувати з товарами сусідніх країн, бо її товари задорогі. Французьке робітництво перебуває в більшості під впливом комуністів. Всякі спроби підняти продуктивність праці натрапляють на спротив комуністичних професійних спілок.

Франція має забагато купівель (понад 20 відсотків людності живе з торгівлі з іноземцями, що не творить нових товарів, а лише перепадає їх в інші руки). Цих купівель неможливо зліквідувати, бо вони на виборах своїми голосами рішають справу. Тому кожна партія мусить з ними жити в згоді. Французькі громадяни не люблять платити податків. Тому держава має постійні фінансові труднощі.

Одна з негуд цієї країни — багатопартійність. В парламенті трудно створити стабільний уряд, бо важко довести до порозуміння дрібні партії, з їх групами та персональними інтересами. Тому так часто Франція "нездухає" на міністерські кризи.

З тої причини не раз у історії цієї країни світової політики вона не могла вислати свого міністра на міжнародну конференцію.

Порядок у Франції забезпечує бюрократія, яка править традицією. Урядничий таєнство демократичного, республіканського. Воно проти всякого роду диктатури — комуністичної чи фашистської. Однак, на самій бюрократії поступ держави неможливий. Франції потрібне загальне оздоровлення. Поки мільйони її громадян голосують за комуністів, оздоровлення народу лишиться мрією.

Колоніальна проблема — це та болячка, яка не дає Франції спокою і рівноваги. В Індокитаї йде війна, неспокій шириться в Північній Африці (Туніс, Алжир, Марокко), де панує Франція.

Досвід інших колоніальних імперій показує, що тільки вчасний відступ може врятувати добрі відносини між народами колоній та державами — метрополіями (Голландія втратила час для порозуміння з Індонезією, і тепер не має ніякого впливу в цій країні; англійський уряд завчасу знайшов спільну мову з Індією та Цейлоном і ці

РОЗУМНІ ЖИДІВСЬКІ ГОЛОСИ

Мабуть це багато води перепише в усіх рідках України й Ізраїля, поки жидівський загаль зробить перевірку дотеперішніх своїх поглядів, що українці — це вороги жидівського народу. І чимало серед українців таких, які утворюють комуністів з жидів та вигорюють на жидів. Примітивізм все ще покутує серед обох громадянств, а трудність викоринити з ґрунту фальшиві погляди у тому, що діє тут і неучасть і неопіформованість і злоба і постійна, планова, ворожа пропаганда, наведена на розвращення жидів у українців. Все ж, існує велика різниця між цими двома громадянствами. Бо в Україні вся офіційна політична і культурницька верхівка й уся відповідальна нація на львів-політична преса гостро і недвозначно, щиро і свідомо виступає проти всяких проявів українського антисемітизму, а українська наука й публіцистика поважно аналізує минуле й сучасне, під кутом шукання позитиву, що лучать, а не негативу, що роз'єднують. По жидівському бої ми ще цього не бачимо. Проте бачимо щораз більше окремих одиниць, які ставляться поважно до української проблеми та до причини жертв, що їх поніс жидівський народ на Сході Європи. Щораз частіше лунають по жидівському бої голоси вчених і публіцистів, які вірніше і прихильніше описують український визвольний змагання та справедливіше оцінюють російський імперіалізм і його страхливу роллю, як промотора дикого й варварського антисемітизму в усіх його проявах. Жидівський загаль не хоче знати і признати соціального характеру антисемітського руху за часів Казначини, тісно пов'язаного з тодішньою соціально-політичною структурою польської

країни зосталися членами Комонвелту.

Франція шукає шляхи для розв'язання проблем своїх колоній, але не знає, як це зробити. Во після другої світової війни Москва захопила велику частину населення французьких колоній під свій вплив.

Надія Франції — Америка. З'єднені Держави дали Франції по війні велику фінансову допомогу. Однак, у Франції непомітно того, що бачить на кожній кроці в Бельгії або в Німеччині: нових домі, нових шляхів, нових підприємств. Навіть у Парижі доми прегарної архітектури стоять, як ірані порохом і сажою, їх ніхто не чистить і не малює.

Французькі політики шукають причини "негуд" в невірності конституції держави і хочуть її змінити. Але причини негуд лежать глибше. Колись у римлян було поширене "laetudine vitae" (огида до життя). Можна думати, що причина негуду Франції — це брак оптимізму, зневіра в своїх силах. Як відгородити самопевність і віру в свої сили — це справа самих французів.

Дівісі

чекати, коли збільниться відповідна посада в Києві. Нарешті я одержав повідомлення з генеральною штабу, що мені пропонують посаду в штабі 7-ї пішої дивізії, що розташована в Києві. Звичайно я негайно погодився.

Одного дня десь на вулиці, випадково зустрів я генштабного полковника М. Ш. Кіського, що дуже поспішав у службових справах. Він працював в генеральному штабі і був там начальником оперативного відділу.

В штабі VII пішої дивізії, що входила до складу IV-го пішого корпусу, не пригадує ні одного старшини москаля. Велі були українці. Між іншим, один із відділів очолював генштабний сотник Пересад — Суходольський. За часи Директорії він продовжував весь час працювати в Армії УНР. Незадовго перед II-ю світовою війною, а випадково по попав на його поховання. Похований він у Львові на Янівському кладовищі. Тоді він був уже генералом.

14 листопада 1918 р. відбуло повстання проти гетьманства. Гетьман призначив на командувача оборони столиці російського генерала Канцерового.

Мені не хотілося виїздити з Києва. До того в той час жили там мої близькі родичі. Тому я попередив, що буду

людей, переважно інтелігентів, що опинилися тут, втікаючи від большевицького "раю". — за всієї російської імперії. Пройти через цей натовп тяжко. Коли то поспішав, то мусив обходити вулицю, ризикуючи попасти як не під авто, то під візника.

Крамничі в місті повні харчів. Хліба багато, не тільки чорного, але й білого, що його давно не бачили.

Я з колегою негайно зголосився в гетьманському генеральному штабі. Було також на аудієнції у військового міністра, генерала Рогози. На мене він зробив гарне враження як своєю поставою, так і вихованістю. Під час першої світової війни, він командував однією із російських армій на південно-західному фронті.

Незадовго мій колега одержав посаду в штабі VI-го пішого корпусу в Полтаві, а мене запропонувало було працювати в штабі окремої Запорізької дивізії, що була тоді розташована на північ від Харкова.

Мені не хотілося виїздити з Києва. До того в той час жили там мої близькі родичі. Тому я попередив, що буду

чекати, коли збільниться відповідна посада в Києві. Нарешті я одержав повідомлення з генеральною штабу, що мені пропонують посаду в штабі 7-ї пішої дивізії, що розташована в Києві. Звичайно я негайно погодився.

Одного дня десь на вулиці, випадково зустрів я генштабного полковника М. Ш. Кіського, що дуже поспішав у службових справах. Він працював в генеральному штабі і був там начальником оперативного відділу.

В штабі VII пішої дивізії, що входила до складу IV-го пішого корпусу, не пригадує ні одного старшини москаля. Велі були українці. Між іншим, один із відділів очолював генштабний сотник Пересад — Суходольський. За часи Директорії він продовжував весь час працювати в Армії УНР. Незадовго перед II-ю світовою війною, а випадково по попав на його поховання. Похований він у Львові на Янівському кладовищі. Тоді він був уже генералом.

Алехіма, мав досі марку раддянофіла. Доля жидівської маси у Советів після періоду використання жидів для російсько-імперіальних цілей, — арештування жидівських лікарів, процес у Празі, Варшаві й інших підсоветських країнах, — утотожнювання Дикойту з шпигульською центральною ітп, антисемітські виступи Советів впливали на культуру, і на зміну становили. В. Гольдберг. Названа його стаття правильно і влучно характеризує облогу советської національно-культурницької політики, для якої гасло "національна форма й соціалістичний зміст" мала і масовіше інше значення в приростуванні "до російської культури, та інше в стосунку до чужонаціональних підсоветських культур. Комуністи, мовляв, не лаяються всіх старих і найрадикальніших російських письменників, царів і царських генералів, вони не дбають тут про "соціалістичний зміст". Зате вони дуже чули на українських, білоруських чи жидівських письменників, якщо в них є тільки-таки на протиросійське вістря. Комуністи дозволяли Іллі Еренбургів на російській патріотизм, але карали українського поета за патріотичний український вірш, дозволяли у воянних часах "культурницького НЕ-П-у" (натяк на Сосюру й його "Люби Україну"). Автор кепкує собі із російської ролі "старшого брата" та капає, як той отарний брат економично "з'їдає" Україну. Закінчує автор свою цівку на російський патріотизм, але карають українського поета за патріотичний український вірш, дозволяли у воянних часах "культурницького НЕ-П-у" (натяк на Сосюру й його "Люби Україну"). Автор кепкує собі із російської ролі "старшого брата" та капає, як той отарний брат економично "з'їдає" Україну. Закінчує автор свою цівку на російський патріотизм, але карають українського поета за патріотичний український вірш, дозволяли у воянних часах "культурницького НЕ-П-у" (натяк на Сосюру й його "Люби Україну"). Автор кепкує собі із російської ролі "старшого брата" та капає, як той отарний брат економично "з'їдає" Україну. Закінчує автор свою цівку на російський патріотизм, але карають українського поета за патріотичний український вірш, дозволяли у воянних часах "культурницького НЕ-П-у" (натяк на Сосюру й його "Люби Україну"). Автор кепкує собі із російської ролі "старшого брата" та капає, як той отарний брат економично "з'їдає" Україну. Закінчує автор свою цівку на російський патріотизм, але карають українського поета за патріотичний український вірш, дозволяли у воянних часах "культурницького НЕ-П-у" (натяк на Сосюру й його "Люби Україну"). Автор кепкує собі із російської ролі "старшого брата" та капає, як той отарний брат економично "з'їдає" Україну. Закінчує автор свою цівку на російський патріотизм, але карають українського поета за патріотичний український вірш, дозволяли у воянних часах "культурницького НЕ-П-у" (натяк на Сосюру й його "Люби Україну"). Автор кепкує собі із російської ролі "старшого брата" та капає, як той отарний брат економично "з'їдає" Україну. Закінчує автор свою цівку на російський патріотизм, але карають українського поета за патріотичний український вірш, дозволяли у воянних часах "культурницького НЕ-П-у" (натяк на Сосюру й його "Люби Україну"). Автор кепкує собі із російської ролі "старшого брата" та капає, як той отарний брат економично "з'їдає" Україну. Закінчує автор свою цівку на російський патріотизм, але карають українського поета за патріотичний український вірш, дозволяли у воянних часах "культурницького НЕ-П-у" (натяк на Сосюру й його "Люби Україну"). Автор кепкує собі із російської ролі "старшого брата" та капає, як той отарний брат економично "з'їдає" Україну. Закінчує автор свою цівку на російський патріотизм, але карають українського поета за патріотичний український вірш, дозволяли у воянних часах "культурницького НЕ-П-у" (натяк на Сосюру й його "Люби Україну"). Автор кепкує собі із російської ролі "старшого брата" та капає, як той отарний брат економично "з'їдає" Україну. Закінчує автор свою цівку на російський патріотизм, але карають українського поета за патріотичний український вірш, дозволяли у воянних часах "культурницького НЕ-П-у" (натяк на Сосюру й його "Люби Україну"). Автор кепкує собі із російської ролі "старшого брата" та капає, як той отарний брат економично "з'їдає" Україну. Закінчує автор свою цівку на російський патріотизм, але карають українського поета за патріотичний український вірш, дозволяли у воянних часах "культурницького НЕ-П-у" (натяк на Сосюру й його "Люби Україну"). Автор кепкує собі із російської ролі "старшого брата" та капає, як той отарний брат економично "з'їдає" Україну. Закінчує автор свою цівку на російський патріотизм, але карають українського поета за патріотичний український вірш, дозволяли у воянних часах "культурницького НЕ-П-у" (натяк на Сосюру й його "Люби Україну"). Автор кепкує собі із російської ролі "старшого брата" та капає, як той отарний брат економично "з'їдає" Україну. Закінчує автор свою цівку на російський патріотизм, але карають українського поета за патріотичний український вірш, дозволяли у воянних часах "культурницького НЕ-П-у" (натяк на Сосюру й його "Люби Україну"). Автор кепкує собі із російської ролі "старшого брата" та капає, як той отарний брат економично "з'їдає" Україну. Закінчує автор свою цівку на російський патріотизм, але карають українського поета за патріотичний український вірш, дозволяли у воянних часах "культурницького НЕ-П-у" (натяк на Сосюру й його "Люби Україну"). Автор кепкує собі із російської ролі "старшого брата" та капає, як той отарний брат економично "з'їдає" Україну. Закінчує автор свою цівку на російський патріотизм, але карають українського поета за патріотичний український вірш, дозволяли у воянних часах "культурницького НЕ-П-у" (натяк на Сосюру й його "Люби Україну"). Автор кепкує собі із російської ролі "старшого брата" та капає, як той отарний брат економично "з'їдає" Україну. Закінчує автор свою цівку на російський патріотизм, але карають українського поета за патріотичний український вірш, дозволяли у воянних часах "культурницького НЕ-П-у" (натяк на Сосюру й його "Люби Україну"). Автор кепкує собі із російської ролі "старшого брата" та капає, як той отарний брат економично "з'їдає" Україну. Закінчує автор свою цівку на російський патріотизм, але карають українського поета за патріотичний український вірш, дозволяли у воянних часах "культурницького НЕ-П-у" (натяк на Сосюру й його "Люби Україну"). Автор кепкує собі із російської ролі "старшого брата" та капає, як той отарний брат економично "з'їдає" Україну. Закінчує автор свою цівку на російський патріотизм, але карають українського поета за патріотичний український вірш, дозволяли у воянних часах "культурницького НЕ-П-у" (натяк на Сосюру й його "Люби Україну"). Автор кепкує собі із російської ролі "старшого брата" та капає, як той отарний брат економично "з'їдає" Україну. Закінчує автор свою цівку на російський патріотизм, але карають українського поета за патріотичний український вірш, дозволяли у воянних часах "культурницького НЕ-П-у" (натяк на Сосюру й його "Люби Україну"). Автор кепкує собі із російської ролі "старшого брата" та капає, як той отарний брат економично "з'їдає" Україну. Закінчує автор свою цівку на російський патріотизм, але карають українського поета за патріотичний український вірш, дозволяли у воянних часах "культурницького НЕ-П-у" (натяк на Сосюру й його "Люби Україну"). Автор кепкує собі із російської ролі "старшого брата" та капає, як той отарний брат економично "з'їдає" Україну. Закінчує автор свою цівку на російський патріотизм, але карають українського поета за патріотичний український вірш, дозволяли у воянних часах "культурницького НЕ-П-у" (натяк на Сосюру й його "Люби Україну"). Автор кепкує собі із російської ролі "старшого брата" та капає, як той отарний брат економично "з'їдає" Україну. Закінчує автор свою цівку на російський патріотизм, але карають українського поета за патріотичний український вірш, дозволяли у воянних часах "культурницького НЕ-П-у" (натяк на Сосюру й його "Люби Україну"). Автор кепкує собі із російської ролі "старшого брата" та капає, як той отарний брат економично "з'їдає" Україну. Закінчує автор свою цівку на російський патріотизм, але карають українського поета за патріотичний український вірш, дозволяли у воянних часах "культурницького НЕ-П-у" (натяк на Сосюру й його "Люби Україну"). Автор кепкує собі із російської ролі "старшого брата" та капає, як той отарний брат економично "з'їдає" Україну. Закінчує автор свою цівку на російський патріотизм, але карають українського поета за патріотичний український вірш, дозволяли у воянних часах "культурницького НЕ-П-у" (натяк на Сосюру й його "Люби Україну"). Автор кепкує собі із російської ролі "старшого брата" та капає, як той отарний брат економично "з'їдає" Україну. Закінчує автор свою цівку на російський патріотизм, але карають українського поета за патріотичний український вірш, дозволяли у воянних часах "культурницького НЕ-П-у" (натяк на Сосюру й його "Люби Україну"). Автор кепкує собі із російської ролі "старшого брата" та капає, як той отарний брат економично "з'їдає" Україну. Закінчує автор свою цівку на російський патріотизм, але карають українського поета за патріотичний український вірш, дозволяли у воянних часах "культурницького НЕ-П-у" (натяк на Сосюру й його "Люби Україну"). Автор кепкує собі із російської ролі "старшого брата" та капає, як той отарний брат економично "з'їдає" Україну. Закінчує автор свою цівку на російський патріотизм, але карають українського поета за патріотичний український вірш, дозволяли у воянних часах "культурницького НЕ-П-у" (натяк на Сосюру й його "Люби Україну"). Автор кепкує собі із російської ролі "старшого брата" та капає, як той отарний брат економично "з'їдає" Україну. Закінчує автор свою цівку на російський патріотизм, але карають українського поета за патріотичний український вірш, дозволяли у воянних часах "культурницького НЕ-П-у" (натяк на Сосюру й його "Люби Україну"). Автор кепкує собі із російської ролі "старшого брата" та капає, як той отарний брат економично "з'їдає" Україну. Закінчує автор свою цівку на російський патріотизм, але карають українського поета за патріотичний український вірш, дозволяли у воянних часах "культурницького НЕ-П-у" (натяк на Сосюру й його "Люби Україну"). Автор кепкує собі із російської ролі "старшого брата" та капає, як той отарний брат економично "з'їдає" Україну. Закінчує автор свою цівку на російський патріотизм, але карають українського поета за патріотичний український вірш, дозволяли у воянних часах "культурницького НЕ-П-у" (натяк на Сосюру й його "Люби Україну"). Автор кепкує собі із російської ролі "старшого брата" та капає, як той отарний брат економично "з'їдає" Україну. Закінчує автор свою цівку на російський патріотизм, але карають українського поета за патріотичний український вірш, дозволяли у воянних часах "культурницького НЕ-П-у" (натяк на Сосюру й його "Люби Україну"). Автор кепкує собі із російської ролі "старшого брата" та капає, як той отарний брат економично "з'їдає" Україну. Закінчує автор свою цівку на російський патріотизм, але карають українського поета за патріотичний український вірш, дозволяли у воянних часах "культурницького НЕ-П-у" (натяк на Сосюру й його "Люби Україну"). Автор кепкує собі із російської ролі "старшого брата" та капає, як той отарний брат економично "з'їдає" Україну. Закінчує автор свою цівку на російський патріотизм, але карають українського поета за патріотичний український вірш, дозволяли у воянних часах "культурницького НЕ-П-у" (натяк на Сосюру й його "Люби Україну"). Автор кепкує собі із російської ролі "старшого брата" та капає, як той отарний брат економично "з'їдає" Україну. Закінчує автор свою цівку на російський патріотизм, але

Д-р Ростислав Ситницький

НЕБЕЗПЕКА ЛІТА

П'ять мільйонів американських дітей проводять цього літа в літніх таборах. З радістю треба сказати, що серед них перебувають також сотні українських дітей; багато більше, ніж минулого року. Зайняти було б перелікати всі ті користі, які дає дитині поїздку в табір, зорганізовану дозвіллям. Таборування перестало бути літнім дозвіллям, а стало необхідним чинником для випливання характеру, поширення світоглядів, скріплення фізичного й духовного здоров'я. Зокрема українські табори сприяють ще й іншій ролі, а саме дають національне виховання. На протязі кількох літніх тижнів, а то й місяців, діти живуть у повній безпеці під факхом і дбайливим доглядом таборних опікунів. Інакше ж бувало з дитиною, а таких, на жаль, багато більше, ніж з тих чи інших причин мусили залишитися на літо дома. Вони наражені на всі ті небезпеки, які приносять з собою літні вакації.

Коли маленький Юрко наб'є собі гузда, Марійці влетить у вухо комар, бджола кусить Петрусевицю по шку, чи коли Меласа проковтне кісточку від слива, — це нема причини лякатися. Жакон натомість проймають статистичні цифри, що показують катастрофічний зріст смертних випадків і каліцтва якраз під час вакаційних місяців. У момент, коли починаються шкільні дні, діти старіються позбутися всієї обережності й вилетіти з-під догляду дорослих. Вони мандрують по нездоволених, літом багато рухливих вулицях, вивчаються до озера і пливальних басейнів, відносять до інших вакаційних небезпек. Не диво, що скільки нещасливих випадків зростає літом до трагічних обсягів. Такі випадки спричинені звичайно чимсь недовідомим, або недбальством. Щоб зменшити небезпеку літніх ферій для дітей, хочемо пригадати батькам і опікунам кілька простих, але дуже важких правил обережності.

Дітей треба поспішно й енергійно вчити про небезпеку вулиці, зокрема про важливість підтримувати сигналізацію руку та про неможливість найвищої обережності при переході вулиці. В ніякому разі не дозволено гратися на вулиці. Один підійтий чи недбалий іздець може одним махом убити два десятки дітей. Коли поблизу нема парку, то напевно з якимсь подвір'ям, чи майданчиком, придатним для забави. Гра недалеко залізничного шляху, чи перехрестя також дуже небезпечна. Не менше важке також усвідомлення про небезпеку причіплення до проїжджих авт і автобусів.

Дітей треба вчити підносити розбите скло, заржавілі цвяхи, голки, бритви, ножі, а також інші предмети, які можуть бути використані для шкоди. Дітей треба вчити першій допомозі. Навіть семилітня дитина повинна знати, що вона не сміє терти око, коли до нього щось впаде, скакати, мусить негайно піти додому, у незнайомі околиці, остерігати триматися всьляки рослин і бур'янів (трійливий плющ!) тощо.

На кожну мандрівку, прогулянку чи пікнік потрібно брати з собою маленьку зручну скриньку з приладами першої допомоги. В ній повинні міститися: а) тис і септичний розчин, мазь для невеличких поцехів, охоронний засіб проти дії сонця (оліва чи крем з пара-аміно-бензоїновою кислотою), шматочок стерильної гаси (марлі), вата, ролик пластру, бандаж, шпатель до витягання відлуків, термометр, ножички й торбинка соди. Треба також знати, як з цими приладами поводитися, даючи першу поміч.

У цій статті нема місця на вказівки для кожного окремого випадку. Відповідне знання можна собі присвоїти чи доповнити з численних популярних підручників, або ж порадитися свого лікаря, до якого й так треба звертатися у кожному поважнішому випадку.

"ВОНИ МЕНІ ПЕРЕРОБИЛИ ДИТИНУ..."

Батьки виїхали з України з масою етикетів й опинилися у Відні, де їх зустріли більшовики. У кам'яних мешках комуністи й українські етикетки закопсувалися, як могли. Подарувалися, навіть до дітей говорили по німецьки. Таким чином малий хлопчина не знав української мови. Зрозумів її, коли батькам вдалося виїхати з Відня в хаті знову залучила українська мова: але не міг перекласти її й відповісти батькам на їх українську мову — по німецьки. Потім батьки приїхали до США. Хлопчик пішов до американського дитячого садка і школи — по-англійськи середовище. Батьки журналися, бо — працюючи від ранку до ночі по хаті — самі не мали змоги рівноважити власним впливом впливу незнайомих шкіл і чужомовних товаришів. Батьки, тим більше, що зараз в сусідстві був знаменитий колега, малий чорний американець. Німецька мова вже забувалася в користь англійської, а українська зовсім пішла в кути. Прийшло літо й батьки знову зажурилися, що зроби́ти з дитиною у задуманому місті, де вже дорослі кар'єристи, а для дітей цілковитий загин. І рішили післати його до Пластового табору.

Почувши це хлопчик — спершу нахмурився. Лякався незнайомого йому оточення, волів свого малого коліртового колегу з сусідства у свободі, до якого давали йому відсутність батьків, працюючих увесь день на хліб насущний поза хатою. Оживився хлопчина, коли побачив, що з його виїздом зв'язане купно його нових речей: пластового вярду та при цій нагоді різних дрібничок, що їх не достав би без такої нагоди. Від'їхав хлопчик разом із "транспортом" таких як він, що ними збиралося заповнювати одна пачка. За те мама віддала його в Іст Честер, Н. Й., тиждень потім. Хлопчик був нагріт у гарячці, не міг наопадіватися майже новинкою, що його вони стріляли, але — найцікавіше — стріляли йому й говорили до неї українською мовою! Після однієї тижня! Приїхала мати додому з двома новими враженнями: що в таборі це багато імпровізацій, що це все не наладина, але що там якась дивна атмосфера, яка прищеплює дітям. В три тижні пізніше поїхала вже забрати сина. Вже не було ні сліду імпровізації, вже була система, порядок. А синок, 7-літній дитина, нагріт переробами. Привезла його мати до міста і крадькома дивилася, як враження зробить той їх малий син на батька.

А батько не міг очам своїм вірити. Пересидів якийсь час, а потім, фізично поправився. Його давніша гевність рухів була розгуканістю, наслідок замалої батьківської опіки й завеликого впливу товаришів забав та величезної вулиці. Тепер його певність себе була зумовлена почуттям "важності" своєї особи і своєї ролі. Він почав поводитися так, що значить такий і такий пластовий приказ, знаючи їх усі напам'ять; він сам, ніким не запитаний і не заохочений, ранком стелить собі своє ліжко й їде до кухні та — мис посуду! Він робить в хаті порядок, виносить з хати сміття — це все речі, раніше ніколи у нього невидані, і коли б раніше мама була казала йому робити це, то напевно була б авантажа, протести і плач. Про плач тепер і мови не може бути, бо він тепер — пластунок, для якого ганьба плакати; адже він перебував цілий місяць серед 170-ти хлопців і коли ні один із них не реве!

Та, що найважливіше, це повна зміна дотеперішнього "інтернаціонального" обличчя нашого малого героя. Він не тільки говорить українською мовою, переломивши в собі той внутрішній "стрим", що не дозволяв йому раніше вживати її, але говорить мовою гарною, не бракує йому слів, ба зазекане батьків вживанням ряду слів "кишечник". Це пішло з пізнанням пісенок, що вивчався. Він уважався першорядним самозрозумілим, що він українець і його батьки українці, хоч до того часу сприймав те твердження батьків медово-солодко й непереконливо, як щось теоретичне й далеке. Тепер він знає, що таке тризуб, він знає в казковій формі оповідання про Кирила Кожом'яку, і хрещення Русь-Україну, він знає звуки українського гімну, при яких треба встати. І він це пам'ятає, що воно осяває чаром якоїсь романтики.

Не диво, що батьки захоплені. Нас це коштувало — казують вони — 66 доларів готівкою на табір і другий стільки на вярду, який залишилися їм на другий рік. Але за отих неспівних 150 доларів ми щасливі, бо дістали йому, кращу дитину до хати. І ми бачимо, яка щаслива та наша дитина, що вперше побачила кущик іншого, незнайомого йому світу.

Ці рядки писані не для реклами для Пласту і його табору. Вони писані для батьків, з тією самою інтенцією, з якою недавно стаття "Літо і діти" у "Свободі" переконувала батьків не тримати своїх дітей при собі в гарячому літньому суєтності, чи власного егоїзму, а вислати до табору, де дітям на феріях краще, як дома. Є вже тепер можливості зарадити різним лихам: і кепському чужомовному впливові на дітей і нещастю, що ним є перебування дітей літом в американських містах, і нудзі для дітей сидіти на феріях дома, коли батьки працюють. Хай ніхто не нарікає, коли не користася для добра своїх дітей з отих доступних кожному можливостей.

Європейці часто критикують американців за брак культури і помилково думають, що пересічний американець почуває себе цілком шаленим, читаючи "камікс", сьорбаючи кока-колу і слухаючи оглушливі звуки джазу з радіо.

Совєтська пропаганда машина, що завжди готова щось закинути Америці, залюбки поширює таке неправдиве освітлення стану американської культури. Совєтська пропаганда роздумує в Європі поборова, що ми прищепимо європейським країнам любов до каміксів, жувальної гуми і навика отримувати мистецтво Старого Світу.

В дійсності справа стоїть зовсім інакше. Хоч борються з такою роду закидами дуже важко, проте, деякі факти промовляють самі за себе. Статистика щодо числа американських симфонічних оркестрів, наших музеїв і бібліотек найкраще запевняє нас, що ми не закидалися. Крім того, протягом останніх п'яти років новий чинник став широким фактором у культурному житті Америки: це — телебачення. Чисає, не вдумуючись в зміст, бо ніколи не ймовірно плутати речення, перекручує цифри з таблиць, якими пересипаний текст. На лавах сидять колгоспники. Іх небагато, переважас молоді. Інструкція явно не привертає уваги присутніх — в залі чути шепотілки, приглушений гомін... Нарешті читання закінчене. Ніхто не голоситься до слова. Голова колгоспу тов. Хоменко, що на ходу починає свою промову такими словами: "Якщо ніхто з колгоспників не хоче виступити, то я скажу, а після цього будемо кінчати". Авторка гадає, що колгоспники не промовляють, тому, що колгоспні агітатори не мають належної допомоги, а ми міркуємо, що це дійсно так, що немає що говорити після таких інструкцій та лекцій, бо інструкції треба виконати, а лекції про "Радянський патріотизм — русійська соціалістичного суспільства" — треба вислухати вже сотий раз. І що можна про нього говорити?

Книжка й часопис — найбільш обидні речі в домі культурної родини.

Літературно-мистецький Клуб у Нью-Йорку має тепер "ферію". Примушени, не добираючи, бо хто ж хоче довідатися, мистецьких виставок і концертів, коли термометр показує 90 ступнів спекотності? Тому 26-го червня ч. р. Управління ЛМК закінчила сезон. Відкриття нового сезону відбувається в дні 4-го вересня абіра-програмою.

Минулий сезон знову заміністував живучість цієї нашої султурницької станиці. Кожної п'ятниці відбувалася в домі ЛМК збори при 2-й Евено число 149 якась імпреза. За чергою вони виглядали так: 5 вересня — ред. Я. Чиж; "Мої враження з 15-ї Олімпіади в Гельсінках"; 12-го — збірний вечір І. Керницького, І. Корницького й М. Понеділка; 19-го — концерт баритона Михайла Місько-го; 26-го — ред. М. Доліницький: "Автом з Нью-Йорку до Мамі"; 3-го жовтня: — Ю. Тимченко-Сірий; "40 років тому в Америці"; 10-го — В. Косаревич-Косаренко; — "Зід у Франкфурті"; 17-го: — Жива газета: "Вибори Президента", Шумейко-Чиж-Понеділок; 24-го Іж. Павловський: "Парки Америки"; 31-го — проф. В. Січанський: "Українські мистці 18-го століття"; 7-го — І. Домбчевська: "Іван Франко"; 14-го — проф. Федір Дудко; "З недроконаних споминок"; 21-го: І. Коваленко-Івченко: "Арт-сторський вечір"; 28-го — Р. Одарченко: "Павло Грабовський"; 5-го грудня — жива газета: Л. Крилова, Л. Дражевська, В. Барагура, М. Понеділок і Іж.; 12-го — І. Лисляк-Рудницький: "Швайцарія, країна і наріч"; 19-го — І. Корницький: "Катри Гриневичева"; 26-го — Р. Придтєвич: "Українська музика в Америці"; 2-го січня 1953 — ред. Іван Світ: "Українці в Азії"; 9-го — проф. В. Січанський: "Виставка Кричевського"; 16-го — Вечір, присвячений пам'яті В. Власівського; Г. Лукиничевич, О. Тарнавський, І. Гіряк; 23-го: Лев Ісачук; — "Спогади скитальця"; 30-го — А. Малець: "Після виставки Кричевського"; 6-го лютого: — Д-р Антін Рудницький: "Шлях української музики"; 13-го — В. Січанський: "Проблема Рокколіан"; 20-го — М. Буткович, І. Соновичський: Музичні й декоративні шкідли до балету: "Дід Ладло".

Крім цього Об'єднання українських мистців, як Секція ЛМККлубу, уладила ч. р. виставу образів двох великих мистців пензля, а то, у січні після таких інструкцій та лекцій, бо інструкції треба виконати, а лекції про "Радянський патріотизм — русійська соціалістичного суспільства" — треба вислухати вже сотий раз. І що можна про нього говорити?

ВІСТІ З УКРАЇНИ

КОЛГОСПНИ АГІТАТОРИ ПОТРЕБУЮТЬ ДОПОМОГИ

Ольга Калиновська з села Семибуки, Вербського району на Ровенщині, пише про це так: "В сільському клубі йдуть збори. Секретар партійної організації колгоспу — Сталина, тов. Марюхно читає інструкцію. Читає, не вдумуючись в зміст, бо ніколи не ймовірно плутати речення, перекручує цифри з таблиць, якими пересипаний текст. На лавах сидять колгоспники. Іх небагато, переважас молоді. Інструкція явно не привертає уваги присутніх — в залі чути шепотілки, приглушений гомін... Нарешті читання закінчене. Ніхто не голоситься до слова. Голова колгоспу тов. Хоменко, що на ходу починає свою промову такими словами: "Якщо ніхто з колгоспників не хоче виступити, то я скажу, а після цього будемо кінчати". Авторка гадає, що колгоспники не промовляють, тому, що колгоспні агітатори не мають належної допомоги, а ми міркуємо, що це дійсно так, що немає що говорити після таких інструкцій та лекцій, бо інструкції треба виконати, а лекції про "Радянський патріотизм — русійська соціалістичного суспільства" — треба вислухати вже сотий раз. І що можна про нього говорити?

Книжка й часопис — найбільш обидні речі в домі культурної родини.

ЯК ДОЇХАТИ З НЬО ЙОРКУ ДО СОЮЗІВКИ?

Подасмо найпростішу і найкращу дорогу та й найдешевшу до Союзівки з Нью-Йорку. Вийдіть з Нью-Йорку New York Port Authority Bus Terminal 41-а вул. і 8-ма Евено, один блок від Тайме Скверу (41st St. & 8th Ave.). Автобусова лінія Inter-City Transport Co., віконця каси 19-23, від'їзд з довшнього перону, двері ч. 29. (lower level gate 29). Розклад їзди:

Від'їзд з Нью-Йорку:	Приїзд до Кергонсон (Kerhonsen):
6:45 ранку	9:50
10:30	1:40
3:30 по пол.	6:35
6:30	9:35

Містечко — автобусова зупинка — Кергонсон — лежить 2 милі від Союзівки. Таксіва (таксі) від'їждь до Союзівки коштують лише 50 цнт. від особи, кілька хвилин їзди.

Від'їзд з Кергонсон:	Приїзд до Нью-Йорку:
11:15 перед пол.	2:35
3:00	6:20
8:00 веч.	11:20

Ціна квитка в обидві сторони (Round Trip) коштує \$6.56.

Іхати до Кергонсон можна теж другою лінією автобусів Short Line System, також із станції при 8-й Евено і 41-й вул., віконця каси 5-8, від'їзд з довшнього перону ч. 36. Розклад їзди:

Від'їзд з Нью-Йорку:	Приїзд до Кергонсон:
7:35	11:00
8:30	11:55
12:30	3:55
3:30	6:55

Від'їзд з Кергонсон:	Приїзд до Нью-Йорку:
8:05	11:30
11:45	3:15
5:45	9:15

Ціна квитка в обидві сторони таксамо \$6.56.

Л. М. КЛЮБ В НЬО ЙОРКУ

Літературно-мистецький Клуб у Нью-Йорку має тепер "ферію". Примушени, не добираючи, бо хто ж хоче довідатися, мистецьких виставок і концертів, коли термометр показує 90 ступнів спекотності? Тому 26-го червня ч. р. Управління ЛМК закінчила сезон. Відкриття нового сезону відбувається в дні 4-го вересня абіра-програмою.

Минулий сезон знову заміністував живучість цієї нашої султурницької станиці. Кожної п'ятниці відбувалася в домі ЛМК збори при 2-й Евено число 149 якась імпреза. За чергою вони виглядали так: 5 вересня — ред. Я. Чиж; "Мої враження з 15-ї Олімпіади в Гельсінках"; 12-го — збірний вечір І. Керницького, І. Корницького й М. Понеділка; 19-го — концерт баритона Михайла Місько-го; 26-го — ред. М. Доліницький: "Автом з Нью-Йорку до Мамі"; 3-го жовтня: — Ю. Тимченко-Сірий; "40 років тому в Америці"; 10-го — В. Косаревич-Косаренко; — "Зід у Франкфурті"; 17-го: — Жива газета: "Вибори Президента", Шумейко-Чиж-Понеділок; 24-го Іж. Павловський: "Парки Америки"; 31-го — проф. В. Січанський: "Українські мистці 18-го століття"; 7-го — І. Домбчевська: "Іван Франко"; 14-го — проф. Федір Дудко; "З недроконаних споминок"; 21-го: І. Коваленко-Івченко: "Арт-сторський вечір"; 28-го — Р. Одарченко: "Павло Грабовський"; 5-го грудня — жива газета: Л. Крилова, Л. Дражевська, В. Барагура, М. Понеділок і Іж.; 12-го — І. Лисляк-Рудницький: "Швайцарія, країна і наріч"; 19-го — І. Корницький: "Катри Гриневичева"; 26-го — Р. Придтєвич: "Українська музика в Америці"; 2-го січня 1953 — ред. Іван Світ: "Українці в Азії"; 9-го — проф. В. Січанський: "Виставка Кричевського"; 16-го — Вечір, присвячений пам'яті В. Власівського; Г. Лукиничевич, О. Тарнавський, І. Гіряк; 23-го: Лев Ісачук; — "Спогади скитальця"; 30-го — А. Малець: "Після виставки Кричевського"; 6-го лютого: — Д-р Антін Рудницький: "Шлях української музики"; 13-го — В. Січанський: "Проблема Рокколіан"; 20-го — М. Буткович, І. Соновичський: Музичні й декоративні шкідли до балету: "Дід Ладло".

В УКРАЇНСЬКИХ ТЕАТРАХ

У Львівському драматичному театрі ім. М. Заньковецької грали в травні, як прем'єру, п'єсу А. Чехова "Дядя Ваня". П'єсу ставив заслужений артист Української РСР В. Тятно, а головні ролі виконували В. Романюк, Н. Доценко, О. Давиденко та інші. На сцені Львівського оперного театру ставлять балет "Лікар Айболіт". Колектив театру Юного глядача ім. М. Горького ставить п'єсу В. Губар'єва "Павлик Морозов". Останнім часом театр Оперети ставив спектакль Р. Шердана "Дев'ять чудесних обманів". Як бачимо, на сценах львівських театрів немає однієї п'єси українського автора. Що з ним сталося? Дирекції мусять відгукнутися на такі "прем'єри", як "Дядя Ваня" Чехова, яку Львів бачив ще перед першою світовою війною.

У Києві діється те саме. Український драматичний театр ім. Ів. Франка ставить "Порт Артур" і "Угрюм ріка", а російський драматичний театр ім. Лесі Українки "Маскарад" і "Слуга двох господ". І тут немає нічого українського...

Подібно і в столиці Волині Луцьку. Там Волинський обласний театр ім. Т. Шевченка, показав новий спектакль "Пісня про чорноморців", якої автор "лауреат Сталінської премії Б. Лавренков". Але нехай читач не думас, що це український чорноморці. Лавренков, відтворив епізоди героїчної боротьби захисників Севастополя в роки Великої Вітчизняної війни. В цій п'єсі підкреслено "голове" — вірність славним бойовим традиціям російського воїнства (вже навіть не "совєтського народу, тільки "російського"), презирство до смерті і готовність до самопожертви.

Отже, роблення закиду, що мовляв, нищення людей з іншої "парафії", зовсім не на місці. Полягас це хіба на неповідомованості, тому прошу читача простувати.

УВАГА! УВАГА! ВІСНІПЛА З ДРУКУ НОВА КНИЖКА

Проф. П. КОВАЛІВ
НАГОЛОС
В УКРАЇНСЬКІЙ ЛІТЕРАТУРНІЙ МОВІ
Книжка призначена для шкіл, студентів, педагогів, письменників, поетів, промовців, проповідників, священнослужителів, дикторів, спікерів, декламаторів, акторів, співаків і всіх, хто вміє читати в розмовній мові і бажає говорити по-літературно.
ЦІНА: \$0.75
Наклад книжки обмежений, тому поспішайте вислати замовлення разом з належністю на адресу:
"СВОБОДА", P.O. Box 346, Jersey City 3, N. J.

Культурна налія шансу своїх дітей!
ВІСНІПЛА КНИЖКА
МИСТЕЦТВО І ГРОМАДІ
М. ДОЛІНЬСЬКОГО
40 літ праці Юлії Шустакевич.
Ціна \$1.00
Можна набути в книгарні "Свободи":
"СВОБОДА", P.O. Box 346, Jersey City 3, N. J.

АНГЛО-УКРАЇНСЬКИЙ СЛОВНИК
М. Подзеська
це Ваш найкращий дорадник у всіх труднощах англійської мови. Словник в потужній оправі коштує тільки 4.00 дол.; з реєстром (колірова наліпка на кожну літеру) 5.00 дол.
Попиймайте ж придбати його ще сьогодні, в книгарні
"СВОБОДА", 83 Grand St., Jersey City 3, N. J.

ПРИЇДЖАЙТЕ ДО СОЮЗІВКИ!

Там очікує Вас сотня найбільш комфортних апартаментів, з приватними ваннами, постійно холодною і гарячою водою та всіма іншими вигодами. В Союзівці до Вашого розпорядження великий купальний басейн, тенісний корт та майданчик для всього спорту.
В Союзівці маєте вибору добріше товариство й постійні культурні розгати, або самоту та мандрівку по великих гірських і лісних просторах оселі. Там маєте найкращі страви американської й української кухні.
В Союзівці маєте всі можливості відпочити тілом і духом та набратися нових сил до дальшої праці.
ПРИЇДЖАЙТЕ ДО СОЮЗІВКИ, А НАПЕВНО НЕ ПОЖАЛИСТЕ!
За дальніми інформаціями зголошуватися письменно на адресу:
UKRAINIAN NAT'L ASS'N ESTATE, KERHONSON, N. Y., або телефонувати: Kerhonsen 5641.
Додай до Союзівки автомобілем й автобусами до місцевості KERHONSON на головному шляху ч. 209 у віддаленні коло 90 миль від Нью-Йорку. Ціни поїзду в Союзівці дуже низькі, бо від 35 до 55 доларів тижнево, із забезпеченням всього комфорту.

L. Світ

ДМИТРО М. БОРОВИК

Визначний політичний та громадський діяч і творець ідеології української державності на Далекім Сході — Дмитро Миронович Боровик був людиною широко відомою українському суспільству в Азії. Але про його життя та працю в Азії мало знають поза межами Далекосхідного Сходу. Ті, хто особисто знав Дмитра Мироновича, здебільшого відійшли вже у вічність. Тому хочемо сьогодні цими рядками пригадати про цього визначного борця за українську ідею.

Дмитро Миронович народився 26 жовтня 1876 р. на Херсонщині, на хуторі свого батька біля с. Булаково, Полтавської волості. Його батько на другий рік після народження сина був покликаний до війська, прийняв участь у Балканській війні і повернувся додому сліпим. Цей сліпий воєнний навчив сина грамоти і підготував до вступу у середню реальну школу в Одесі. По закінченні школи Д. М. вступив до ризикої політехніки.

Життя на селі і впливи батька виховали в душі Д. М. велику любов до рідного краю і тому, що бувши студентом, він вступав до Революційної Української Партії. Його батьки в цей час переїздили до Одеси, щоб мати можливість дати освіту своїм дітям.

По закінченні політехніки, Д. М., не складаючи держав-

РОЗШУК

Феофіла НЕСТОРЕНКО, мати, пошукує сина ПАВЛА ПОЗЕПА з м. Любич, Чернігівської обл. Хто знає про його долю, або місце перебування, прошу відгукнутися на адресу:

NESTORENKO MYKITA
1023 Literary Rd., Cleveland 13, O.

ВІЗНЕСОВІ НАГОДИ

Шукаю СПІЛІНКА до фарми, 80 миль від м. Шікаго. Фарма надасть до розмірного приходу інтересу.
Телефонуйте: EVERGLADE 4-4993
Chicago, Illinois

МУЖЧИННИ,
ЖІНКИ

Якщо ви не володієте тим, що не можете витягнути з антології, як вам дає ПРИРОДА, тому що вам їх замало або не дощодливо, з недостатком належних вітамінів в продукції дієти, то прочитайте це.

Важко повністю спеціалізовані віткі від так, що мали найбільш добродієвства з уживання форм у літ, знають як ТРИ-X. Це та формула, якої пошук дозвляє дає більше ніж мінімальне застосування для дорослих деяких загальних призначень вітамінів.

Якщо ви відчуваєте, що ви не можете скористатися з такою складною, то ви будете раді довідатися, що ви можете дістати потрібну кількість, коли випиєте однієї випуску до OREGON DRUG PRODUCTS, Dept. 3, Peckskill, N. Y. Зв'язати випустити не тільки пакети вартості \$3.50 відправити поштою. Не потрібно посылати грошей з замовленням. Залатуйте пошту при доставі.

Адреса _____
Місцевість _____
Стелі _____

ТВОРИ ПРОФ. ОЛЕКСАНДРА КОШИЦЯ

НА ХОРИ МІШАНИ, ЖІНОЧІ І ЧОЛОВІЧІ:

361рка I — Історичні пісні від татарських нападів з частинною Хмельниччини до Коліщанина \$1.50

361рка II — Історичні пісні від Хмельниччини до Коліщанина \$1.00

361рка III — Історичні пісні від Коліщанина до пісень Січових Стрільців \$1.00

361рка IV — Чумацькі пісні \$1.00

361рка V — Народні пісні \$1.00

361рка VI — Народні пісні \$1.00

Служба Божа на 4 голоси — Літургія св. Івана Золотоустого — з додатком до Літ. св. Василія Великого \$2.50

Літургія св. Івана Золотоустого на 3 голоси з різними додатками (можна співати в різних голосових комбінаціях) \$1.50

Замовлення посылати:
"SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

У ВСІХ СПРАВАХ ЗВЕРТАЙТЕСЯ ДО ЗВІСНОГО
НОТАРІАЛЬНОГО БЮРА

KOWBASNIUK AGENCY
277 EAST 10th STREET, NEW YORK 9, N. Y.
(Близь Avenue A) Tel.: ALgonquin 4-8779

ШІОКАРТИ продаємо на всі кораблі.
ГРОШІ посыласмо до всіх країн і виплачуємо на останній пошті.

АФІДЕВИТ, прохання та інші потрібні документи на спрощення рідних і знайомих до Америки.

ОБЕЗПЕЧЕННЯ (асекурація) — від огню, нещасливих випадків, недуги. Безпечесмо життя, меблі, вікна, автомобіль, футра, біжутерію та інше.

ПРОДАСМО доми та всякого роду бізнесу.

РЕКАО (пересилка пакунків за границю).

Віра Ковбасніук Шумейко — Антін Шумейко.
Відкрито щоденно: від 10:00 рано до 7:00 веч. від 10:00 рано до 1:00 по пол.
Зачислено на ваканції від 1-го до 10-го серпня.

3 ЖИТТЯ ГРОМАД
І ОРГАНІЗАЦІЙ

Нью Йорк, Н. Я.

Відзначено червоні дати

Заходом Другого Відділу Організації Оборони Чотирьох Свобід України, при співучас- тві Осередку СУМА ім. ген. хор. Т. Чупринки, Товариства бушів Вояків УПА, Українського Відділу Приятелів А. В. Н. А. Товариства Української Студіючої Молоді ім. М. Міхновського та Товариства Бушів, Політичних В'язнів (всіх в Нью Йорку), влаштовано тут в суботу 18 липня ц. р. в домі ООЧСУ Святої Сходина, присвячений дванадцятій річниці відновлення Української Державності — 30 червня 1941 р. у Львові.

При чисельній аудиторії голови Відділу ООЧСУ М. Комарницький відкрив коротким словом Святої Сходина, вказуючи на історичні події з-перед 12 років, коли то Україна ясна і невизначно за- явила перед усім світом свою непохитну волю жити вільним самостійним державним жит- тям.

Після вшанування пам'яті борців, що згинув за волю України, п. М. Комарницький попросив до слова проф. Ів. Вовчука, голову Головної Управи ООЧСУ та члена Політичної Ради УКА. Промовця дав характеристику психіці українського селянина в час, коли валилася тюрма над родів СССР і, коли німці про- сувалися на схід, а всі ждали змін та визволення. Селяни в той час ділилися своїми дум- ками про проголошення у Львові відновлення української державності, про створення уряду, коментували події, розподілювали працю на міс- цях і чекали дальших дирек- тив. Історичне значення Акту відновлення української дер- жавності полягає в тому, що це — документ і чин, які в

війні зустрічався і говорив на українській мові з Митрополитом Андреем Шептицьким на Курщині, коли він був там на засланні. Редактором цього часопису був М. Новицький, автор книжки "Україні на Далекім Сході", що була ви- дана в Харкові в часі Скрип- ника.

В Календарі "Нова Украї- на" за 1921 р., виданим у Вла- дивостоці, з коротким житте- пис Д. М. Боровика та його портрет; також була видруко- вана присвячена йому стаття в "Манджурському Віснику" в Харбіні, написана на основі спогадів його приятеля Мико- ла Кобляньського.

В цей хуртовини загинули навіть московські часописи, що виходили довгі роки, у то- му числі щоденник "Далека Окраїна", власність Д. П. Пантеліса, українця з похо- дження. Д. Пантеліс в часі

Українець на Зеленом Кли- ні" виходив досить регулярно на протязі 1917 р., в 1918 р. вже почався перебіг в дру- ку, в 1919 р. з'явився тільки одне число, а останнє вийшло 25 березня 1920 р., присвячене пам'яті Т. Шевченка. Це ос- тання число видрукувано на гроші, зібрані окремими осо- бами. Разом вийшло 42 числа цього часопису, комплект я- ких є в Америці, за вибіркою кількох чисел.

В цей хуртовини загинули навіть московські часописи, що виходили довгі роки, у то- му числі щоденник "Далека Окраїна", власність Д. П. Пантеліса, українця з похо- дження. Д. Пантеліс в часі

Українець на Зеленом Кли- ні" виходив досить регулярно на протязі 1917 р., в 1918 р. вже почався перебіг в дру- ку, в 1919 р. з'явився тільки одне число, а останнє вийшло 25 березня 1920 р., присвячене пам'яті Т. Шевченка. Це ос- тання число видрукувано на гроші, зібрані окремими осо- бами. Разом вийшло 42 числа цього часопису, комплект я- ких є в Америці, за вибіркою кількох чисел.

В цей хуртовини загинули навіть московські часописи, що виходили довгі роки, у то- му числі щоденник "Далека Окраїна", власність Д. П. Пантеліса, українця з похо- дження. Д. Пантеліс в часі

Українець на Зеленом Кли- ні" виходив досить регулярно на протязі 1917 р., в 1918 р. вже почався перебіг в дру- ку, в 1919 р. з'явився тільки одне число, а останнє вийшло 25 березня 1920 р., присвячене пам'яті Т. Шевченка. Це ос- тання число видрукувано на гроші, зібрані окремими осо- бами. Разом вийшло 42 числа цього часопису, комплект я- ких є в Америці, за вибіркою кількох чисел.

В цей хуртовини загинули навіть московські часописи, що виходили довгі роки, у то- му числі щоденник "Далека Окраїна", власність Д. П. Пантеліса, українця з похо- дження. Д. Пантеліс в часі

Українець на Зеленом Кли- ні" виходив досить регулярно на протязі 1917 р., в 1918 р. вже почався перебіг в дру- ку, в 1919 р. з'явився тільки одне число, а останнє вийшло 25 березня 1920 р., присвячене пам'яті Т. Шевченка. Це ос- тання число видрукувано на гроші, зібрані окремими осо- бами. Разом вийшло 42 числа цього часопису, комплект я- ких є в Америці, за вибіркою кількох чисел.

В цей хуртовини загинули навіть московські часописи, що виходили довгі роки, у то- му числі щоденник "Далека Окраїна", власність Д. П. Пантеліса, українця з похо- дження. Д. Пантеліс в часі

Українець на Зеленом Кли- ні" виходив досить регулярно на протязі 1917 р., в 1918 р. вже почався перебіг в дру- ку, в 1919 р. з'явився тільки одне число, а останнє вийшло 25 березня 1920 р., присвячене пам'яті Т. Шевченка. Це ос- тання число видрукувано на гроші, зібрані окремими осо- бами. Разом вийшло 42 числа цього часопису, комплект я- ких є в Америці, за вибіркою кількох чисел.

В цей хуртовини загинули навіть московські часописи, що виходили довгі роки, у то- му числі щоденник "Далека Окраїна", власність Д. П. Пантеліса, українця з похо- дження. Д. Пантеліс в часі

Українець на Зеленом Кли- ні" виходив досить регулярно на протязі 1917 р., в 1918 р. вже почався перебіг в дру- ку, в 1919 р. з'явився тільки одне число, а останнє вийшло 25 березня 1920 р., присвячене пам'яті Т. Шевченка. Це ос- тання число видрукувано на гроші, зібрані окремими осо- бами. Разом вийшло 42 числа цього часопису, комплект я- ких є в Америці, за вибіркою кількох чисел.

В цей хуртовини загинули навіть московські часописи, що виходили довгі роки, у то- му числі щоденник "Далека Окраїна", власність Д. П. Пантеліса, українця з похо- дження. Д. Пантеліс в часі

Українець на Зеленом Кли- ні" виходив досить регулярно на протязі 1917 р., в 1918 р. вже почався перебіг в дру- ку, в 1919 р. з'явився тільки одне число, а останнє вийшло 25 березня 1920 р., присвячене пам'яті Т. Шевченка. Це ос- тання число видрукувано на гроші, зібрані окремими осо- бами. Разом вийшло 42 числа цього часопису, комплект я- ких є в Америці, за вибіркою кількох чисел.

В цей хуртовини загинули навіть московські часописи, що виходили довгі роки, у то- му числі щоденник "Далека Окраїна", власність Д. П. Пантеліса, українця з похо- дження. Д. Пантеліс в часі

Українець на Зеленом Кли- ні" виходив досить регулярно на протязі 1917 р., в 1918 р. вже почався перебіг в дру- ку, в 1919 р. з'явився тільки одне число, а останнє вийшло 25 березня 1920 р., присвячене пам'яті Т. Шевченка. Це ос- тання число видрукувано на гроші, зібрані окремими осо- бами. Разом вийшло 42 числа цього часопису, комплект я- ких є в Америці, за вибіркою кількох чисел.

В цей хуртовини загинули навіть московські часописи, що виходили довгі роки, у то- му числі щоденник "Далека Окраїна", власність Д. П. Пантеліса, українця з похо- дження. Д. Пантеліс в часі

Українець на Зеленом Кли- ні" виходив досить регулярно на протязі 1917 р., в 1918 р. вже почався перебіг в дру- ку, в 1919 р. з'явився тільки одне число, а останнє вийшло 25 березня 1920 р., присвячене пам'яті Т. Шевченка. Це ос- тання число видрукувано на гроші, зібрані окремими осо- бами. Разом вийшло 42 числа цього часопису, комплект я- ких є в Америці, за вибіркою кількох чисел.

дальшому дали початок до створення зародків УПА.

На закінчення промовець провів паралель між актом відновлення і теперішньою ситуацією на Далекім Сході, де президент Південної Кореї Сингмен Рі, як речник свобод- ного корейського народу ви- явив свої певні застереження щодо підписання будь-якого акту замирення з комуніста- ми. Після святочного слова, п-на Зеня Лавришкі, при фортепіановім супроводі п-и Гентини, з чутним відспіван- ням патріотичні пісні, а на за- кінчення сходив присутній від- співали національний гімн.

Д-р О. С.

ПАРЛЯМЕНТ У КАНАДІ
БУДЕ ЧИСЛЕННИШИЙ ПС-
ЛЯ ВИБОРІВ

Після виборів 10 серпня ц. р. канадська палата послів матиме трьох членів більше як попередня, а на 84 більше як перший парламент Канади після її сфедерування 1867 р. Зміни в репрезентації внесені 1952 р. на основі пере- пису населення з 1951 р. Згідно з ними збільшено кіль- кість членів парламенту з 262 на 265. Перший парламент Канади нараховував 181 чле- нів.

Репрезентація поодиноким провінціям в федеральному парламенті буде така: Нью- фансвіль — 7 мандатів; Ос- трів Принца Едварда — 4; Нова Шотландія — 12; Ю- брансвік — 10; Квібек — 75; Онтаріо — 85; Манітоба — 14; Саскачеван — 17; Аль- берта — 17; Бр. Колумбія — 22; виборчі округи Юкон і Мекензі Рівер — 2.

В сенаті, членів якого з іме- нованих досмертно. Кількість місць буде така сама як досі — 102: Ньюфандленд — 6; Острів Принца Едварда — 4; Нова Шотландія — 16; Ю- брансвік — 10; Квібек — 24; Онтаріо — 24; Манітоба — 6; Саскачеван — 6; Альберта — 6; Бр. Колумбія — 6.

Репрезентація в палаті по- слів базується на населенні. Отже, кількість репрезента- тив провінцій у федеральному парламенті залежить від від- ношення між її населенням і

НОВИНКА!
Чудову віршовану казку
Н. ЗАБІЛИ
Чарівна хустина

— для Ваших дітей —
можете випустити з "Свободи"
лише за 50¢.
"SVOBODA"
P.O. BOX 346,
JERSEY CITY 3, N. J.

НОВЕ ВИДАННЯ ОПДІ
УКРАЇНА, ЗЕМЛЯ МОЇХ БАТЬКІВ

Описова географія України Юрія Сірого.
Розкрито видання на крейдяному папері з художньою кольоровою окладкою П. Холодного та 46 ілюстраціями.
Книжка корисна для молоді й дорослих!
Ціна \$1.25.

Книжку можна набути в книгарні "Свобода":
"SVOBODA", P. O. Box 346, Jersey City 3, N. J.

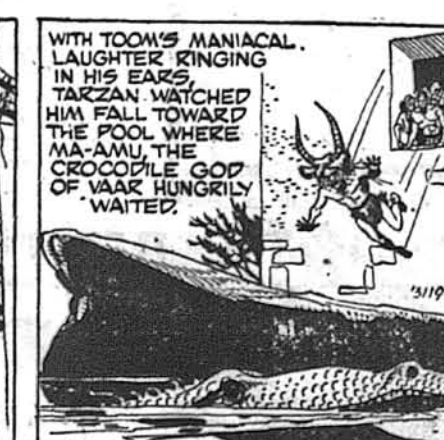
ВЖЕ ВИПШОВ З ДРУКУ І ПРОДАЄТЬСЯ

ЛІТЕРАТУРНО-НАУКОВИЙ
ЗБІРНИК

який видає Вільна Українська Академія Наук в
ЗДА з метою дати громадянству образ теперіш-
нього стану літератури, науки й мистецтва поза
межами України.
Ціна \$2.00.

Замовлення просимо надсилати на адресу:
"SVOBODA", P. O. Box 346, Jersey City 3, N. J.

ТАРЗАН, ч. 3119. Самознімче нині

Повний жаху, блимаючи
хитрими очима і немов шука-
ючи шляху втечі, Тум нагло

завертвся і побіг до вікна,
що виходило на крокодиля-
чий став.

Видрапавшись на гімні, він
поглянув назад. Тоді з боже-
вільним сміхом кинувся вниз,
у став.

Із звуками сміху маніяка в
своїх вухах, Тарзан спостере-
гав, як дин падав у став, де
чекав на нього голодний Ма-
аму, крокодил, божок Бару.

„Мирова“ олімпіада комуністів у Букарешті

Букарешт. — До столиці комуністичної Румунії з'їд- яться комуністична молюдь з усіх країн, щоб взяти участь в зааранжованій комуністами своєрідній олімпіаді. За ко- муністичними джерелами, — сюди має прийти 30,000 мо- лодих осіб із 102 країн, крім 40,000 румунської молюді, що візьме участь в спортивних іг- рах. Протягом трьох міся- ців військо і робітники чис- тять Букарешт, ремонтуючи

Бувший губернатор Гардінер згинув
у літунській катастрофі

Олентаян, Па. — В кінці- лю 2 серпня згинув у літун- ській катастрофі бувший гу- бернатор стейту Мейн, ві- ран першої світової війни, 61- річний Тюдор Гардінер. Ка- тастрофа літака, що був вла- сністю Гардінера, сталася за 13 миль від Філадельфії, в- ласно в повітрі, і частини лі- така розлетілися на простір однієї чверті милі в лісі. З Гардінером летіли ще дві осо- би: Едвін С. Борт із Осор- ленду і Едвард Е. Чейз, стей- товий сенатор із Кейп Елі- забету. Вони вернулися з зборів ветеранів у Шамоні, Па. до Бостону, Масс. На цих зборах Гардінера вибрано першим віцепрезидентом То- варства ветеранів 56-го По- нерського полку, учасників першої світової війни. Пол- ковник Гардінер разом з ге- нералом Максвелом Д. Тей- лором відбув у 1943 р. сміли- ву подорож до Риму, в якому ще були німецькі війська, і привіз від маршала Бадоліо

населенням цілої Канади. Від- тісі засади з деякі внятикі. Канадська конституція — „Брітін Норт Америка Акт“ — вимагає, щоб жадна провінція не могла мати менше репре- зентантів у палаті послів, як у сенаті. Тому Острів Принца Едварда згідно з відношенням його населення повинен би мати двох послів; але в сенаті він має 4 сенаторів, отже і в палаті послів належить їй провінції 4 мандати. Юкон- ський і Північно Західний Те- риторіям присвячено спеці- альну увагу: дові обидві те- риторії мали одного посла; тепер кожна буде репрезен- тована своїм представником у федеральному парламенті.

(„Голос Канади“)

Вітати засади з деякі внятикі. Канадська конституція — „Брітін Норт Америка Акт“ — вимагає, щоб жадна провінція не могла мати менше репре- зентантів у палаті послів, як у сенаті. Тому Острів Принца Едварда згідно з відношенням його населення повинен би мати двох послів; але в сенаті він має 4 сенаторів, отже і в палаті послів належить їй провінції 4 мандати. Юкон- ський і Північно Західний Те- риторіям присвячено спеці- альну увагу: дові обидві те- риторії мали одного посла; тепер кожна буде репрезен- тована своїм представником у федеральному парламенті.

Вітати засади з деякі внятикі. Канадська конституція — „Брітін Норт Америка Акт“ — вимагає, щоб жадна провінція не могла мати менше репре- зентантів у палаті послів, як у сенаті. Тому Острів Принца Едварда згідно з відношенням його населення повинен би мати двох послів; але в сенаті він має 4 сенаторів, отже і в палаті послів належить їй провінції 4 мандати. Юкон- ський і Північно Західний Те- риторіям присвячено спеці- альну увагу: дові обидві те- риторії мали одного посла; тепер кожна буде репрезен- тована своїм представником у федеральному парламенті.

Вітати засади з деякі внятикі. Канадська конституція — „Брітін Норт Америка Акт“ — вимагає, щоб жадна провінція не могла мати менше репре- зентантів у палаті послів, як у сенаті. Тому Острів Принца Едварда згідно з відношенням його населення повинен би мати двох послів; але в сенаті він має 4 сенаторів, отже і в палаті послів належить їй провінції 4 мандати. Юкон- ський і Північно Західний Те- риторіям присвячено спеці- альну увагу: дові обидві те- риторії мали одного посла; тепер кожна буде репрезен- тована своїм представником у федеральному парламенті.

Вітати засади з деякі внятикі. Канадська конституція — „Брітін Норт Америка Акт“ — вимагає, щоб жадна провінція не могла мати менше репре- зентантів у палаті послів, як у сенаті. Тому Острів Принца Едварда згідно з відношенням його населення повинен би мати двох послів; але в сенаті він має 4 сенаторів, отже і в палаті послів належить їй провінції 4 мандати. Юкон- ський і Північно Західний Те- риторіям присвячено спеці- альну увагу: дові обидві те- риторії мали одного посла; тепер кожна буде репрезен- тована своїм представником у федеральному парламенті.

Вітати засади з деякі внятикі. Канадська конституція — „Брітін Норт Америка Акт“ — вимагає, щоб жадна провінція не могла мати менше репре- зентантів у палаті послів, як у сенаті. Тому Острів Принца Едварда згідно з відношенням його населення повинен би мати двох послів; але в сенаті він має 4 сенаторів, отже і в палаті послів належить їй провінції 4 мандати. Юкон- ський і Північно Західний Те- риторіям присвячено спеці- альну увагу: дові обидві те- риторії мали одного посла; тепер кожна буде репрезен- тована своїм представником у федеральному парламенті.

Вітати засади з деякі внятикі. Канадська конституція — „Брітін Норт Америка Акт“ — вимагає, щоб жадна провінція не могла мати менше репре- зентантів у палаті послів, як у сенаті. Тому Острів Принца Едварда згідно з відношенням його населення повинен би мати двох послів; але в сенаті він має 4 сенаторів, отже і в палаті послів належить їй провінції 4 мандати. Юкон- ський і Північно Західний Те- риторіям присвячено спеці- альну увагу: дові обидві те- риторії мали одного посла; тепер кожна буде репрезен- тована своїм представником у федеральному парламенті.

Вітати засади з деякі внятикі. Канадська конституція — „Брітін Норт Америка Акт“ — вимагає, щоб жадна провінція не могла мати менше репре- зентантів у палаті послів, як у сенаті. Тому Острів Принца Едварда згідно з відношенням його населення повинен би мати двох послів; але в сенаті він має 4 сенаторів, отже і в палаті послів належить їй провінції 4 мандати. Юкон- ський і Північно Західний Те- риторіям присвячено спеці- альну увагу: дові обидві те- риторії мали одного посла; тепер кожна буде репрезен- тована своїм представником у федеральному парламенті.

Вітати засади з деякі внятикі. Канадська конституція — „Брітін Норт Америка Акт“ — вимагає, щоб жадна провінція не могла мати менше репре- зентантів у палаті послів, як у сенаті. Тому Острів Принца Едварда згідно з відношенням його населення повинен би мати двох послів; але в сенаті він має 4 сенаторів, отже і в палаті послів належить їй провінції 4 мандати. Юкон- ський і Північно Західний Те- риторіям присвячено спеці- альну увагу: дові обидві те- риторії мали одного посла; тепер кожна буде репрезен- тована своїм представником у федеральному парламенті.

Вітати засади з деякі внятикі. Канадська конституція — „Брітін Норт Америка Акт“ — вимагає, щоб жадна провінція не могла мати менше репре- зентантів у палаті послів, як у сенаті. Тому Острів Принца Едварда згідно з відношенням його населення повинен би мати двох послів; але в сенаті він має 4 сенаторів, отже і в палаті послів належить їй провінції 4 мандати. Юкон- ський і Північно Західний Те- риторіям присвячено спеці- альну увагу: дові обидві те- риторії мали одного посла; тепер кожна буде репрезен- тована своїм представником у федеральному парламенті.

Вітати засади з деякі внятикі. Канадська конституція — „Брітін Норт Америка Акт“ — вимагає, щоб жадна провінція не могла мати менше репре- зентантів у палаті послів, як у сенаті. Тому Острів Принца Едварда згідно з відношенням його населення повинен би мати двох послів; але в сенаті він має 4 сенаторів, отже і в палаті послів належить їй провінції 4 мандати. Юкон- ський і Північно Західний Те- риторіям присвячено спеці- альну увагу: дові обидві те- риторії мали одного посла; тепер кожна буде репрезен- тована своїм представником у федеральному парламенті.

Вітати засади з деякі внятикі. Канадська конституція — „Брітін Норт Америка Акт“ — вимагає, щоб жадна провінція не могла мати менше репре- зентантів у палаті послів, як у сенаті. Тому Острів Принца Едварда згідно з відношенням його населення повинен би мати двох послів; але в сенаті він має 4 сенаторів, отже і в палаті послів належить їй провінції 4 мандати. Юкон- ський і Північно Західний Те- риторіям присвячено спеці- альну увагу: дові обидві те- риторії мали одного посла; тепер кожна буде репрезен- тована своїм представником у федеральному парламенті.

Вітати засади з деякі внятикі. Канадська конституція — „Брітін Норт Америка Акт“ — вимагає, щоб жадна провінція не могла мати менше репре- зентантів у палаті послів, як у сенаті. Тому Острів Принца Едварда згідно з відно